

Hans Stolp

Leven met Engelen

Een spirituele weg

Vierde druk

Uitgeverij Ankh-Hermes bv – Deventer

Eerste druk oktober 2002
Tweede druk december 2002
Derde druk mei 2004
Vierde druk april 2008

CIP-gegevens
ISBN: 978 90 202 8282 5
NUR: 720 / 708
Trefwoord: engelen

© 2002 Uitgeverij Ankh-Hermes bv, Deventer

Uit deze uitgave mag uitsluitend iets verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, opnamen, of op welke andere wijze ook, hetzij chemisch, elektronisch of mechanisch, na voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Any part of this book may only be reproduced, stored in a retrieval system and/or transmitted in any form, by print, photoprint, microfilm, recording, or other means, chemical, electronic or mechanical, with the written permission of the publisher.

Inhoud

Ten geleide: beste lezer(es)	7
Leven met Engelen	9
De geschenken die Engelen ons geven	19
Wat wij de Engelen te geven hebben	31
Hoe Paulus de Engelenwereld waarnam	41
Liefde als geestelijk voedsel	51
Verwant aan de Engelen	65
De Engelenwereld	77
De tiende Hiërarchie	105
Het werk van de Oerkrachten	117
Het tijdperk van Michaël	131
Michaël en Christus	147
Leven met Engelen II	161
Noten	169

Voor Janny

*Leven is groeien,
het oude loslaten
om open te staan
voor het nieuwe –
steeds opnieuw.*

*Leven is gevoelig
worden en blijven
voor wat voorbij
het zichtbare is.*

*Leven is ervaren
wat je opdracht is
en die dan vervullen
met dankbaarheid
en verwondering.*

*Leven is de liefde
leven,
de liefde zijn.*

Ten geleide: beste lezer(es)

Wanneer u dit leest, bladert u in het zoveelste Engelenboek. Want Engelen zijn ‘in’. Dat is op zich wel bijzonder, want al heel lang hebben wij geen enkele aandacht aan de Engelen gegeven, gewoon, omdat we dachten dat Engelen niet bestonden. Op de een of andere wonderlijke manier is dat ongeloof in onze tijd veranderd in een grote fascinatie voor de Engelen en hun wereld. Ons bewustzijn opent zich weer voor de werkelijkheid van de Engelen. Dát dat gebeurd is, mogen we toeschrijven aan het werk van de Aartsengel Michaël, die de leidende Aartsengel van dit tijdperk is en die onze harten weer opent voor en bewust maakt van de geestelijke wereld en haar bewoners. Michaël is het immers, zo vertelt de esoterische traditie, die ons in onze tijd inspireert en ons met zijn inspiraties weer doet beseffen dat wij burgers van twee werelden zijn: de aardse werkelijkheid, waarin wij nu leven, en de geestelijke wereld, waar wij leefden vóór wij geboren werden en waarheen wij weer terugkeren na onze dood.

Zelf mag ik helderziend in korte flitsen iets van de Engelen waarnemen. Dat is een feest, want Engelen zijn zulke prachtige, warme en stralende wezens, wier liefde zo verwarmend is en wier trouw geen beperking kent. Daardoor zijn Engelen mij heel vertrouwd geworden. En ben ik van hen gaan houden. Daarom wil ik ook graag over hen en over hun wereld vertellen.

Toch gaat dit boek niet – of nauwelijks – over de manier waarop ik de Engelen dan wel mag waarnemen. Want op dit moment, nu er zoveel aandacht voor de Engelen is, is er iets anders nodig: verdieping. Er zijn velen in onze tijd die vertellen hoe zij de Engelen mogen waarnemen. En er zijn over dit thema al vele boeken ver-

schenen. Maar al die boeken roepen steeds sterker de vraag op, hoe die wereld van de Engelen er dan wel uitziet, en hoe wij mensen dan met Engelen verbonden zijn. Gaan wij – evolutionair gezien – dezelfde ontwikkelingsweg? Of is de weg van Engelen een heel andere dan die van mensen? Wat doen de Engelen voor ons? En hebben de Engelen omgekeerd ook iets aan ons? Kunnen zij ook iets van ons leren?

De esoterische traditie heeft van oudsher heel wat kennis bewaard over de Engelen en hun wereld. Met name antroposofen en theosofen hebben die kennis zorgvuldig bewaard en doorgegeven. De kennis die zij doorgeven, was in het oorspronkelijke christendom nog bekend en komt in vele gevallen regelrecht vanuit de oude, voorchristelijke inwijdingstraditie. En in die kennis vinden wij een antwoord op de bovengestelde vragen.

Bovendien is de verhouding tussen Engelen en mensen op dit moment aan een sterke verandering onderhevig. We worden meer en meer zusters en broeders die werkelijk samen onderweg zijn. Daarom hebben Engelen en mensen elkaar nodig. Inzicht in de oude, esoterische kennis omtrent de Engelen, inzicht in de diepe en blijvende verbondenheid van de mens met de Engelen, en inzicht in de grote veranderingen die de relatie tussen Engelen en mensen op dit moment ondergaat, is, denk ik, van groot belang om niet te blijven steken in een oppervlakkige verwondering over de Engelenwereld, maar om ons bewust te worden van de verantwoordelijkheid die wij in onze tijd op ons mogen nemen voor onze zusters en broeders in de geestelijke werelden.

Moge dit boek ertoe bijdragen dat de wereld van de mensen en die van de Engelen nauwer met elkaar verbonden en verweven raken. Een mens die leeft zonder verbinding met de Engelen is een eenzaam mens, en een Engel die niet wordt geïnspireerd door de liefde en dankbaarheid die haar vanuit de mensenwereld worden toegedragen, kan niet verder groeien en zich ontwikkelen. Mensen en Engelen: zij hebben elkaar nodig!

Leven met Engelen

De Engelen zijn mij in de loop van mijn leven vertrouwd geworden. En meer dan dat: zij zijn mij dierbaar geworden en ik ben van hen gaan houden zoals je van geliefde mensen om je heen houdt.

Mijn liefde voor de Engelen is ontstaan toen ik hen – volkomen onverwacht – af en toe begon te zien. Dat was wél een indrukwekkende ervaring en een groots geschenk! Ik moet er meteen bij vertellen dat ik de Engelen nooit gezien heb toen ik nog jong was; pas later in mijn leven, juist in een tijd dat ik het moeilijk had, verscheen er plotseling een Engel, die in al zijn stralende schoonheid zomaar in mijn kamer stond. Soms zijn het kennelijk de pijn en het verdriet van het leven op aarde die onze innerlijke ogen openen. Zo mocht (en mag) ik vanaf dat moment af en toe mijn eigen Beschermengel, Andreas, zien die mij mijn hele leven lang vergezelt. Soms zag (en zie) ik een andere Engel, een van de vrienden of vriendinnen van Andreas.

Soms mocht (en mag) ik ook hele groepen Engelen zien. Dat is een pure vreugde, zowel voor het oog als voor het hart: om de blijdschap te zien en te voelen die er tussen de Engelen zelf stroomt en leeft; en om hun volkomen vreugde en vertrouwen in God te mogen te zien en te voelen, die zo overduidelijk door hen heen stroomt. Daarnaast is het zo'n ontspannende ervaring om het vertrouwen van de Engelen in óns te mogen voelen. Engelen hebben zoveel meer vertrouwen in ons mensen, dan wij vaak hebben in onszelf en in elkaar! Als wij iets van dat vertrouwen van de Engelen in ons, ook in onszélf waar konden maken, zodat we daardoor een groter vertrouwen zouden krijgen in onszelf en in elkaar, dan zou de wereld er meteen een stuk vrolijker en vrediger uitzien!

Het was – en is – altijd weer een machtige, indrukwekkende en overrompelende ervaring: zo'n stralende Lichtgestalte, die daar zo volkomen onverwacht voor mij staat en van wie zo'n grote kracht uitgaat, en zo'n sterke, onbreekbare liefde. Een liefde die, zo voel ik steeds weer, alles verdraagt, alles aanvaardt, die geen enkel oordeel kent en die zoveel groter is dan alles wat wij op aarde aan liefde kennen. Die liefde alleen al geeft nieuwe kracht en vertrouwen – als je je daarvoor openstelt tenminste.

Eén en al licht is zo'n Engel: fonkelend, helder, onophoudelijk bewegend licht. Zijn hele gestalte straalt van een levend, bewegend licht, maar het krachtigste licht straalt van het gezicht van de Engel af: zo fel dat het mij vaak niet of nauwelijks mogelijk is om de Engel in het gezicht te kijken. Net zomin als je om twaalf uur 's middags de zon tot in details kunt bekijken: zou je dat wel doen, dan zou je verblind raken. Maar ook al kan ik dan meestal het gezicht van de Engel niet onderscheiden, ik kan wél die liefde voelen, die van heel haar (of zijn) wezen uitgaat. Een liefde die niet alleen zuiver is en sterk, maar die mij ook volkomen vrij laat: het is aan mij om die in zijn onvoorwaardelijke kracht te doorvoelen en in mij op te nemen. Het is daarom ook een uitnodigende liefde, die pas voelbaar en werkzaam wordt in mij als ik mij innerlijk voor haar open en haar werkelijk serieus neem. Maar aanvaard ik dan die liefde als een geschenk, dan mag ik voelen hoe dóór die liefde mijn eigen wezen – mijn hart, mijn ziel en mijn lichaam – een zekere lichtvoetigheid ontvangt en die in zich opneemt; het voelt alsof ik vanuit de zwaarte van het leven van alledag word opgetild naar een hoger bewustzijnsniveau dat het ál te aardse, ál te zware en moeizame, achter zich gelaten heeft. Zo is de liefde waarmee de Engelen ons zegenen vooral een lichtvoetige liefde. Denk overigens niet dat ik door deze ervaring voortdurend in die staat van lichtvoetigheid verkeer: dat is maar tijdelijk, en steeds val ook ik weer, net als ieder mens, terug in de zwaarte van het leven op aarde, met alle aardse emoties, angsten en stress. Maar dan heb ik toch even mogen voe-

len hoe het leven werkelijk bedoeld is en kan zijn, als wij worden zoals God ons bedoeld heeft.

Overigens heb ik wel aan de lichtvoetigheid van de liefde van de Engelen moeten wennen, en vooral aan dat volkomen vrijlatende van hun liefde. Het voelt namelijk voor een aards mens in eerste instantie aan als een zekere afstandelijkheid; het is niet meteen een warme douche die je krijgt! Dat wórdt het pas wanneer ik mij daaraan helemaal overgeef, mij daar helemaal voor openstel. Ik heb ontdekt dat wat ik eerst als een zekere afstandelijkheid voelde, dat dát nu juist het kenmerk van hun ware liefde is: dat zij een mens werkelijk volkomen vrij laten, en die dus ook niet met hun liefde overrompelen, maar dat ze die liefde pas laten stromen als ik zelf de deur van mijn hart heb opengezet. In de liefde van de Engelen heb ik mogen ontdekken wat volwassen en vrijlatende liefde is!

Maar behalve met hun liefde zegenen de Engelen ons ook daadwerkelijk met nieuwe levensenergie als wij op de een of andere manier uitgeput geraakt zijn. Ik heb mogen ervaren hoe de Engelen dan hun handen op mijn hoofd legden en mij op die manier nieuwe levenskracht schonken. Urenlang, voor mijn gevoel, stonden ze daar en omhulden mij met een stroom van genezende, zuiverende en ontspannende energie. Een energie die niet alleen mijn hart nieuwe levenskracht gaf, maar die ook mijn lichaam versterkte. De energie van de Engelen werkt door tot in alle dimensies van het leven op aarde!

Denk nu overigens niet dat dit iets uitzonderlijks is: de Engelen schenken die levensenergie aan álle mensen die daarvoor openstaan en die God vragen om nieuwe levensmoed of nieuwe levenskracht. Meestal zien wij de Engelen zelf dan niet: hoe ze in stilte mét en áán ons aan het werk zijn, blijft ons meestal verborgen. Maar vóelen doen we het allemaal; dan zeggen we na een tijdje: ik voel me beter dan daarstraks (of dan gisteren). Soms is het jammer dat we dan niet met eigen ogen hebben kunnen zien hoe dat komt; want

dan zouden we verwonderd zijn geraakt over zoveel hulp en zoveel liefde. Terwijl we nu die nieuwe levenskracht vaak iets gewoons, iets vanzelfsprekends vinden en er nauwelijks over nadenken waar die nieuwe kracht dan wel vandaan komt.

Dat heb ik wel geleerd: hoezeer de Engelen met álle mensen begaan zijn, werkelijk álle mensen, en hoe zij hen allen bijstaan en nieuwe energie, nieuwe hoop en nieuw vertrouwen geven. Ik mag dan soms zien hóe dat gebeurt en werkt, maar wát er gebeurt, is iets dat alle mensen gebeurt!

Behalve nieuwe levenskracht en onvoorwaardelijke liefde schenken de Engelen ons ook inzicht: zij helpen ons te begrijpen waaróm wij eigenlijk op aarde zijn en wat de lessen zijn die wij hier komen leren. Ze helpen ons om onszélf te begrijpen: onze stemmingen en onze emoties, onze teleurstellingen en onze onmacht. Ze helpen ons te begrijpen waarom ons leven gaat zoals het gaat. Want Engelen zijn bij uitstek de middelaars van inzicht en wijsheid. Het enige ‘lastige’ daarbij is, dat de Engelen dat nooit op bevel doen, nooit op mijn tijd, maar dat ze dat pas doen wanneer ik eerst zelf met al mijn geestelijke krachten geprobeerd heb een antwoord te vinden op al mijn vragen. Pas dán, als ik werkelijk als tegen een blinde muur aanloop, pas dan komen de Engelen met hun inzicht, en is er ineens uitzicht en inzicht waar ik voordien tegen die blinde muur aanliep. Overall waar wij mensen tot inzicht komen, waar wij plotseling onszelf en onze eigen levensweg beter gaan begrijpen, daar zijn in stilte de Engelen met ons aan het werk geweest.

Je mag ook zeggen dat de Engelen ons inspireren: dat ze zomaar woorden in onze mond leggen waarover wij bij het uitspreken zelf verbaasd zijn. Je mag ook zeggen: ze activeren ons innerlijk weten en laten dat dwars door alle blokkades van ons ego heen tot in ons hart en tot in onze mond stromen. Inspiratie – letterlijk: inblazing – is iets waar Engelen heel goed in zijn. Maar ook hiervoor geldt dat zij ons nooit iets opdringen. Die inspiratie wordt pas voelbaar voor

ons wanneer wij in ons hart naar dezelfde liefde en zuiverheid zoeken die ook leeft in de Engelen. Je zou kunnen zeggen: dan zitten wij pas op dezelfde frequentie als de Engelen, en dan is het pas mogelijk dat wij de inspiratie van de Engelen ook werkelijk gaan horen en voelen. Wil je gevoelig worden voor de Engelen, wil je de geschenken die zij te geven hebben ook daadwerkelijk gaan ervaren in je leven, dan zul je eerst met jezelf aan het werk moeten. Dan zul je met heel je hart moeten gaan zoeken naar zuiverheid, oprechtheid en onbevangen liefde in je leven.

Het is juist op dit punt dat ik ben gaan begrijpen waarom de Engelen zo dikwijls eerst dan zichtbaar worden voor ons, wanneer wij door een moeilijke levensperiode heen gaan. Want zo heb ik het ook vaak van andere mensen gehoord die Engelen mogen zien: dat dat vermogen in hen geopend of geactiveerd werd in een levensperiode die heel moeilijk en heel zwaar was. Juist in zo'n periode immers, als wij alleen nog maar denken: 'Hoe kom ik hier doorheen?', laten wij veel dingen los die wij voordien nog belangrijk vonden. Rijkdom, bijvoorbeeld. Want wat heb je aan geld als je hart verscheurd is? Of een goede baan, want wat heb je aan een goede baan als je die geestelijk gezien helemaal niet aankunt? Juist dan, als allerlei oude verlangens en begeertes ons ontvallen, en wij alleen nog maar klein, deemoedig en ontvankelijk zijn, komen de Engelen tot ons. De Engelen komen tot mensen die klein zijn, en niet tot mensen die verlangen naar grootheid op welk vlak dan ook ...

Engelen komen op zoveel verschillende manieren tot ons. Als een stem, als een Lichtgestalte, of als een klein kind – want Engelen kunnen ook aan mensen verschijnen in de gedaante van een kind. Wie heeft kinderen nooit horen vertellen over onzichtbare vriendjes en vriendinnetjes, met wie ze speelden, maar die voor niemand anders te zien waren dan voor het kind alleen? Engelen verschijnen dan als kind, omdat een kind een vertrouwde verschijning is voor een ander kind. In de manier waarop Engelen verschijnen houden

ze dus rekening met degene aan wíe zij verschijnen.

Engelen kunnen ook verschijnen in de gedaante van een volwassen mens. En, zoals de mensen vertellen die zo'n ervaring opdeden, alleen door het feit dat die gestalte onverwacht verschijnt, door gesloten ramen en deuren heen, en weer even onverwacht vertrekt, op een wijze die voor een gewoon mens onmogelijk is, ontdekken zij dat deze mens méér was dan een mens: het was een Engel.

Engelen verschijnen dus aan ieder mens op een eigen manier. Op een manier die past bij die bepaalde mens en geschikt is voor die mens. Vandaar dat de een hen zó waarneemt, en de ander weer heel anders. Dan moeten we dus niet zeggen dat de een gelijk heeft en de ander niet, maar we mogen die verschillende manieren van waarnemen zien als de veelsoortigheid waarin de Engelen tot ons komen. Zo ziet de een bijvoorbeeld een Engel met vleugels, terwijl de ander helemaal geen vleugels aan de Engel waarneemt. Voor de Engelen is niet de vórm waarin zij verschijnen belangrijk, maar wat zij ons te géven hebben: hun troost, hun liefde, hun inspiratie en het geschenk van hun energie.

Het meest komen de Engelen in het verborgene, zónder dat zij door ons gezien worden, tot ons. Want ze komen altijd weer naar ons toe. Naar ieder mens. Gewoon, omdat ze het niet laten kunnen, omdat het hun liefde voor ons is die hen steeds weer naar ons toe brengt. Maar ook al kunnen wij hen dan niet zien, en horen wij hen niet, wij kunnen hun aanwezigheid wél voelen, en we kunnen hun stille werk aan ons op het spoor komen en opmerken. Je kunt in alle eenvoud zeggen: overal waar wij van toeval spreken, daar zijn in het verborgene de Engelen aan het werk geweest! De Engelen helpen ons dus, altijd, en meestal onopgemerkt. Onze opgave is het om ons van het werk, van de hulp, en van de stille leiding van de Engelen bewúst te worden.

Ieder mens heeft, net als ik, een eigen Beschermengel. Een Engel die het hele leven met die ene mens meereist, meeleeft, meedenkt en meevoelt. Die met hem (haar) afdaald naar de aarde, en die straks, na de dood, weer meegaat om de gestorvene te begeleiden naar de Lichtwereld, ons eigenlijke thuis. Ook al denken wij vaak in moeilijke tijden dat we er helemaal alleen voor staan, toch is dat niet zo, omdat ieder mens altijd begeleid en geholpen wordt door de eigen Beschermengel.

Onze Beschermengel heeft ook een eigen naam. De mijne heet Andreas, zoals ik al eerder vertelde. Nu is het zo, dat onze Beschermengel een naam kiest die niet zoveel zegt over hem- of haarzelf, maar die alles zegt over de mens die hij of zij begeleidt. Onze eigen Engel kiest dus een naam die je zou mogen zien als een motto van ons eigen leven hier op aarde; een motto voor deze incarnatie. Als je in stilte – in meditatie of gebed – de naam van je eigen Engel vraagt, dan zul je die zeker te horen krijgen. Misschien niet meteen de eerste keer, maar meestal toch wel vrij snel. Als je dan de betekenis van die naam opzoekt, dan heb je daarmee het motto van je eigen leven gevonden.

In deze naamgeving komen we een bijzondere eigenschap van de Engelen op het spoor: zij cijferen zichzelf weg, ze denken niet aan zichzelf, maar zijn geheel en al, met al de liefde van hun hart, gericht op degene die zij begeleiden. Daaruit kunnen we iets aflezen van hun onvoorwaardelijke liefde voor ons, een liefde die geen eigenbelang kent, maar die alleen maar dienstbaar wil zijn. De naam van mijn Beschermengel, Andreas, betekent zoiets als ‘sterke man’, en Andreas wil daarmee naar mij toe aangeven dan ik veel meer kan dan ik zelf meestal denk of geloof. Hij stimuleert mij dus in mijn zelfvertrouwen en helpt mij dat met vallen en opstaan te vinden en te verwerven.

Soms mag ik de Beschermengel van een ander mens zien. Dat is heel ontroerend. Het gebeurt vooral wanneer ik met een ander in gesprek ben en ik met al mijn aandacht op die ander gericht ben.

Vooral wanneer dan die ander haar of zijn hart uitstort en soms onder tranen vertelt wat er eigenlijk in haar of hem omgaat, dan zie ik soms de Beschermengel van die ander naast haar of hem staan, terwijl hij (zij) vol liefde de armen om de schouders van die mens heen gelegd heeft. Het is soms bijna alsof de Engel als een moeder zijn armen om de ander heen legt om die ander zachtjes heen en weer te wiegen en te troosten. Veel mensen worden zich die aanwezigheid van de Engel bewust als een warmte die om hun schouders heen voelbaar is. En ze voelen het, omdat er op zulke momenten zo'n diepe vrede in de kamer voelbaar is.

Soms mag ik ook aan het uiterlijk van de Beschermengel van de ander zien wat diens eigenlijke taak, roeping of opdracht in het leven is. De Engelen bijvoorbeeld die mensen met een geestelijke levensopdracht begeleiden, dragen een andere hoofdbedekking dan andere Engelen. En wanneer ik deze Engel naast een ander mens zie staan, mag ik daarmee ook iets begrijpen van de eigenlijke levensopdracht van die ander. Een geestelijke levensopdracht wil niet zozeer zeggen dat die ander nu een priester of een dominee moet worden. Maar veel meer dat deze persoon andere mensen mag begeleiden in hun bewustwording en hen mag helpen zich bewust te worden van de grote vragen van leven en dood. En dát, mensen bewust maken, kun je ook doen terwijl je dagelijks achter de kassa van Albert Heijn zit, of wanneer je een parkeerwachter bent.

Engelen zijn wel aparte wezens, maar toch vormen ze ook op een bepaalde manier een eenheid. Hier op aarde ben jij jij, en ik ik. Hier op aarde gaan wij de weg van individualisering: het worden van onszelf. Hier op aarde kun je eenzaam zijn, omdat je nooit echt met een ander mens versmelten kunt, en altijd weer op jezelf wordt teruggeworpen. In de geestelijke wereld ligt dat anders. Daar stromen de geestelijke wezens, de Engelen, veel meer in elkaars wezen over dan hier op aarde mogelijk is. Daarom kunnen wij ons dat ook zo moeilijk voorstellen: dat Engelen tegelijk én zichzelf kunnen

zijn, én tegelijk ook één met alle andere Engelen. En toch is dat zo. Nu is Christus, de kosmische Liefdesgeest, het hoofd van alle Engelen. Hij is het hoogste Geestelijke Wezen dat uit God geboren werd. En dit kosmische Liefdeswezen is het hoofd van alle Engelen. Dat wil niet zeggen – zoals wij dat dan meteen invullen – dat Hij de baas speelt over alle Engelen, nee, het wil zeggen dat Zijn Wezen van Liefde als vanzelf in alle Engelenharten binnestroomt. Christus leeft dus in al Zijn Engelen, en Zijn Wezen kun je in alle Engelen terugvinden.

Dat ben ik pas later gaan begrijpen. Wat mij in eerste instantie vooral zo raakte en opviel, was dat je in sommige Engelen zo overduidelijk het Wezen van Christus kon aanvoelen. Alsof Christus Zelf in die Engel voor mij stond. Dát vond – en vind – ik altijd het meest ontroerende, wat mij tot tranen toe kan ontroeren: als ik bij de verschijning van sommige Engelen het gevoel had dat het Christus Zelf was die mij verscheen. Zó nabij is dus de liefde van Christus, en zo gemakkelijk en als vanzelf stroomt die liefde door al Zijn Engelen naar ons toe. Pas later ben ik gaan begrijpen hoe dat kon, dat in die Engel Christus Zelf als het ware aan mij verscheen. En dat was zoals ik het hierboven beschreef. Maar wat ik nu vooral duidelijk wil maken, is dat de Liefde van het hoogste kosmische Liefdeswezen, Christus Zelf, dag in, dag uit, via al zijn Engelen heel concreet naar ieder van ons toe stroomt. Wij hoeven ons die Liefde alleen maar bewust te worden en die in ons op te nemen. Zoals je een cadeautje wel eerst moet uitpakken voordat je kunt zien wat het is, en voor je er iets mee kunt doen. De Liefde van Christus is zo'n cadeautje, dat dagelijks maar ons toe komt. Aan ons de vraag of we dat cadeautje willen aanpakken en uitpakken ...